

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

τεύχος 40 – 50

Ιουλιος – Οκτωβριος 1985

Διμηνιαία έκδοση

του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

«ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΡΑΠΙΑ»

ΕΣΔΝΕ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Εθνικός Σύνδεσμος
Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ε. Δημητρίου
Β. Λανάρα
Μ. Μαλγαρινού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μαρία Μαλγαρινού
Ανωτέρα Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων
Σεβαστουπόλεως 16 - Αθήνα

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φωτοστοιχειοθεσία - Σχεδιασμοί
Εξώφυλλο - Εκτύπωση

Κατεχάκη & Αδριανείου 3 - 115 25 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 67 14 371 - 67 14 340

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εμβάσματα - Επιταγές
Περιοδικό ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ
Πύργος Αθηνών - Γ' κτίριο II: 1α
Μεσογείων 2 115 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 7702861

Τιμή τεύχους 100 δρχ.
Για σπουδάστριες 50 δρχ.
Ετήσια 500 δρχ.
Ετήσια στο εξωτερικό \$10

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στην ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ

1. Της Συντάξεως
2. Ελένη Πατρινέλη
*Β. Λανάρα. Από το βιβλίο:
ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΤΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ» 1875-1975*
3. Εγκύκλιος του Προέδρου του ΔΣ του «Ευαγγελισμού»
με την αποχώρηση της Ε. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ από το Νοσοκομείο λόγω συν-
ταξιοδότησεως, 1972
4. Η Ε. Πατρινέλη ως Διευθύνουσα του «Ευαγγελισμού»
Α. Δημητριάδου
5. Η Ε. Πατρινέλη ως Πρόεδρος του ΔΣ του ΕΣΔΝΕ
Στ. Παπαμικρούλη
6. Ελένη Πατρινέλη - Αναδρομή
Α. Ζαφειρίου
7. Ελένη (Λέλα) Πατρινέλη
Γ. Ράμμου
8. Εις Μνήμην
Α. Μάνου
9. Ελένη Πατρινέλη
Κ. Γαρδίκια
10. Απονομή του βραβείου «Αδελφής Νοσοκόμου» του Ιδρύματος
«ΚΑΤΙΓΚΩ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΡ. ΛΑΙΜΟΣ». Έκθεση
11. Ομιλία
Η. Παπαβασιλείου
12. Ομιλία
Ο. Λουρίδη
13. Αντιφώνηση
Α. Δημητριάδου
14. Στην Ελένη Πατρινέλη. Ποίημα
Α. Κουβέλη
15. Σύγχρονοι τάσεις της Νοσηλευτικής
Ε. Πατρινέλη
16. Οργάνωση και Διοίκηση των Νοσηλευτικών Υπηρεσιών
Ε. Πατρινέλη

ΟΜΙΛΙΑ

τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ὁρέστη Λουρίδη
 Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί
 Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως

Σεβασμιώτατε Δέσποτα, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος
 τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος,
 Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Πατέρες,
 Τίμιον Πρεσβυτέριον,

Μέ εὐλάβειαν ἀπευθύνομαι πρός τάς θεοφιλεῖς Σεβασμιότητας καί Ἱεροτητάς σας, διότι, διά τῆς παρουσίας σας εἰς τήν σεμνήν ταύτην τελετήν, ἐκομίσατε τήν εὐλογίαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συγκινήσατε τά μύχια τῆς ψυχῆς καί τήν καταυγάσατε μέ ἀνέσπερον φῶς, καταξιώνοντες, ἔτι καί ἔτι, τά θεάρεστα ἔργα ἀγλαοφῆμων ἤδη τέκνων τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τῶν ἀλήστου μνήμης μεγάλων εὐεργετῶν Κατίγκως καί Γιώργη Λαιμοῦ.

Σεβαστέ καί φίλτατε Κύριε Συνάδελφε καί Ἀκαδημαϊκέ,
 Πρόεδρε τοῦ Δ.Σ. τοῦ κοινωφελοῦς Ἰδρύματος
 «Κατίγκω καί Γιώργης Χρ. Λαιμός»,
 Ἀκαδημαϊκέ κ. Μερικά,
 Κύριοι Συνάδελφοι,
 Κυρίες καί Κύριοι,

Ἔνα ἀπό τά κύρια, βασικά καί θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καί ψυχολογικῆς φυλετικῆς μας ταυτότητος καί ἕνα καθοριστικόν γνώρισμα τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ἡ πατροπαράδοτος καί ὑψηλόφρων τάσις εὐγενῶν τέκνων τοῦ Γένους μας εἰς τήν πραγμάτων χρηματικῶν δωρεῶν, προσφορῶν καί εἰσφορῶν, πρός δημιουργίαν καί καδιέρωσιν πολυτίμων ἔργων ἐκκλησιαστικῆς, πατριωτικῆς καί κοινωνικῆς εὐποιΐας.

Ἡ παναρχαία ἀγαθαποιός καί εὐεργός αὕτη ἔφεσις, γιγαντοῦται κατά τούς φεγγοβόλους τοῦ Βυζαντίου χρόνους καί ἀποβαίνει μεγαλόπνοος ἠθικός δεσμός καί δεσμός, κυριαρχούμενος καί ἐμπνεόμενος ἀπό τό καταυγαστικόν θαλάσσιον φῶς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, διά νά χρηματοδοτήσῃ, μέ γενναιοδώρας καί ἀλλεπαλλήλους ἰδιωτικές προσφοράς, κληρονομίας καί κληροδοσίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσώπευον τεράστια, πολλάκις, χρηματικά ποσά, διά νά χρηματοδοτήσῃ, ἐλέγομεν, μίαν μνημειώδη σειράν ἐθνωφελῶν καί κοινωφελῶν ἔργων (Νοσκοκομείων, Γηροκομείων, Ξενώνων καί ἄλλων Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων), τά ὁποῖα, τῷ ὄντι, ἐκόσμησαν τήν χιλιετή Ἑλληνικήν Βυζαντινήν μας Αὐτοκρατορίαν, μέ τήν ἀνεκτίμητον ἀγαθοεργόν προσφοράν καί ἀνθρωποσωτήριον ἔτι δράσιν των.

Ἀλλά, καί εἰς τήν προεπαναστατικήν, επαναστατικήν καί μεταπελευθερωτικήν περίοδον τοῦ νεωτέρου καθημαγμένου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ παραδοσιακή αὕτη ἰδιωτική γενναιοδωρία, μέ τάς ἀδρόας καί ἀφρόνους χρηματικές προσφοράς καί δωρεάς τῶν «ἀπανταχοῦ εὐεργετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασποράς», συνέδραμεν ἀποφασιστικῶς τό μαχόμενον Ἔθνος, συνετέλεσεν οὐσιαστικῶς εἰς τόν ἐξοπλισμόν του διά τήν θυελλώδη μεταγενεστέρα

ἐξόρμησίν του πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν του ὀρίων, ἐπούλωσε μέγα μέρος τῶν ἐκτεταμένων πληγῶν του καί, ἐν συνεχείᾳ, τό ἐπροίκισε μέ λαμπρά μνημεῖα, καλλιτεχνικά ἔργα, ἀριστουργηματικά οἰκοδομήματα καί σωστικά νοσηλευτικά καί φιλανθρωπικά Ἰδρύματα.

Διά τοῦτο ἀναγράφει προσφυστάτα ὁ Κωνσταντῖνος Π. Ζαβιτσιᾶνος εἰς τά «Ἀρχεῖα Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν» τοῦ 1929 καί 1930, ὅτι «ἡ ἱστορία τῶν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος».

Καί μεταξύ τῶν εὐγενῶν τούτων τέκνων τῆς Ἑλλάδος, προβάλλει καί ἡ ἀφειδώλευτος καί δερμουργός γενναιοδωρία τῆς μεγάλης πατριωτικῆς καί ἠθικῆς προσωπικότητος τοῦ Γιώργη Λαιμοῦ μετά τῆς πολυαγαπημένης συντρόφου τῆς ζωῆς του Κατίγκως Γιώργη Λαιμοῦ.

Δέν εἶναι βεβαίως κατάλληλος ἡ στιγμή διά τήν ἔξαρσιν καί τόν ἀκριβοδίκαιον ἐγκωμισμὸν τῆς πραγματώσεως τῆς προαγωγῆς καί τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θαυμαστοῦ, τῷ ὄντι, χριστιανικοῦ, πατριωτικοῦ καί κοινωφελοῦς ἔργου των, ἔργου τό ὁποῖον ἀνέδειξεν αὐτούς εἰς κορυφαίους παραστάτας καί ἐπικούρους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τούς καδιέρωσε καθολικῶς καί ἀπολύτως εἰς τήν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς καί τούς κατέταξε πανηγυρικῶς εἰς τήν ἱστορικὴν μνήμην τοῦ Ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ὅμως κατάλληλος ἡ στιγμή διά νά ἀναφερθῶμεν εἰς μίαν σχετικῶς πρόσφατον ἀπόδειξιν ἀρετῆς, ἀπότισιν χρέους πρὸς εὐεργετικὴν εὐποιΐαν, καλοπροαίρετον καί ἀσίγαστον πόδον προσφορᾶς πρὸς τόν πλησίον, ἰδανικὰς πράξεις καί ἐνεργείας τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Κατίγκω καί Γιώργης Χρ. Λαιμός», τό ὁποῖον ἠδλοθέτησε, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ του τά ἀκόλουθα πέντε βραβεῖα διά τό ἔτος 1984:

- Βραβεῖον Κληρικοῦ, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Διδασκάλου, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Ἀδελφῆς Νοσοκόμου, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Καλῆς Πράξεως, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Λογοτεχνικόν Χριστιανικῆς πνοῆς, 200.000 δραχμῶν.

Ἐκ τούτων, δά μοῦ ἐπιτραπῆ, συνοπτικῶς νά ἀναφερθῶ ἐπὶ τοῦ «Βραβεῖου Ἀδελφῆς Νοσοκόμου», χρώμενος τῆς τιμητικῆς δι' ἐμέ ἰδιότητος τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως διά τήν ἀπονομήν του.

Ἡ Ἐπιτροπή αὕτη, ἀπαρτιθεῖσα ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Ράμμου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός» κ. Παναγιώτη Σταυρέα, τῆς Διευθυνούσης τοῦ αὐτοῦ Θεραπευτηρίου Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Νικολάου Μαρκέτου, τῆς Διευθυνούσης τοῦ αὐτοῦ Ἰδρύματος Δίδος Βασιλικῆς Τζεϋράνη καί τῆς Διευθυνούσης τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἀμπελοκήπων Δίδος Στέλλας Πισπιρίκου, μετά τόν καθορισμὸν τῶν «κριτηρίων» διά τήν ἀπονομήν τοῦ Βραβεῖου καί μελέτην φακέλλου μέ ὅλα τά στοιχεῖα τῶν ὑποψηφίων, κατήρτισε τριμελῆ Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ὁμιλοῦντος ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ κ. Νικολάου Μαρκέτου καί τῆς Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου ὡς Μελῶν αὐτῆς.

Τά Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰσηγήσεως καί τῆς καθόλου Ἐπιτροπῆς Κρίσεως τῶν ὑποψηφίων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, ἐμελέτησαν μετά τῆς ὀφειλετικῆς ἐκ μέρους των ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξίας ὄλων ἐκείνων τῶν ὑποψηφίων, αἱ ὁποῖαι ὑπηρετήσαν ἢ ὑπηρετοῦν ἐπι εἰς τόν ἱερόν βωμόν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, αἱ ὁποῖαι ἐκράτησαν τόν ὄρκον των, τὰς παραδόσεις των, τήν πίστιν των, τόν ἀνθρωπισμὸν των, αἱ ὁποῖαι

έσφυρηλάτησαν καί αὐταί τόν στερεόν κρίκον τῆς πίστεως εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν, τοῦ χρέους πρὸς τήν Ἑλλάδα καί τῆς προσφορᾶς πρὸς τόν Συνάνθρωπον.

Ἐκτός τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων καί τῆς Νοσηλευτικῆς ἐμπειρίας, ἡ Ἐπιτροπή Κρίσεως τῶν ὑποψηφίων, ἔλαβε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τῆς καί τό αὐθόρμητον, τό εἰλικρινές, τό θερμόν, τό οὐσιαστικόν, τό κοινωφελές, τό ἀνθρωποσωτήριο καί πρό πάντων τό ἀνθρωποκεντρικόν τῶν δραστηριοτήτων τῶν εἰλικρινῶς καί ἐνεργῶς, μετὰ συνεχείας καί συνεπειᾶς, μετεχουσῶν εἰς αὐτάς, μέ ἔμφυτον καλωσύνην, μέ θεόπνευστον ἀγάπην καί ἀνθρωπιάν, ὡς καί βαθεῖαν αἴσθησιν ἐπιτελέσεως λειτουργήματος.

Ἐν τέλει, ἐλάβομεν συλλήβδην ὑπ' ὄψιν ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἀκαταμάχητοι φύλακες τῆς μεγάλης παραδόσεως τοῦ τιμημένου Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, καί κατεξιώθησαν ὑπό τῆς εὐγνωμόνως ὀφειλετικῆς ἀναγνώρισεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αὐτήν, λοιπόν, τήν ἀνθρωπιάν, αὐτήν τήν ἀπόδειξιν ἀρετῆς, αὐτήν τήν αὐταπαρνησίαν πρὸς ἐπιτέλεσιν ὑψηλοῦ καθήκοντος, αὐτήν τήν καλοπροαίρετον καί αὐτοπροαίρετον προσφορᾶν, αὐτόν τόν ἀσίγαστον πόδον ἐξυπηρετήσεως, αὐτό τό πανδομολογούμενον ζωηρόν ἐνδιαφέρον πρὸς ἐπιτέλεσιν ἀνθρωποσωτηρίου ἔργου, αὐτήν τήν – ψυχὴ τε καί σῶματι – ἀφοσίωσιν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίον, αὐτήν τήν ἔμφυτον καλωσύνην, αὐτήν τήν θεάρεστον ἱεραποστολικήν ροπήν, αὐτήν τήν μετ' ἐπιγνώσεως ἐφαρμογήν τῶν φροντίδων τῆς Νοσηλευτικῆς Ἐπιστήμης καί Τέχνης, αὐτήν τήν εὐγενεστέραν, οὐσιαστικωτέραν καί εὐγλωπτοτέραν ἔκφρασιν καί ἐνσάρκωσιν μεγαλοπνύων καί ἀνθρωποσωτηρίων ἰδεωδῶν ὄλων τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, ἠδελήσαμεν νά τιμήσωμεν, ἐπιλέγοντες, μεταξύ τῶν ὑποψηφίων διά τό Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος τὰς ἀξίας βραβεύσεως καί ἀξίας ἐπαίνου, διά μίαν ἀληθῶς ἠθικὴν, κυρίως, διάκρισιν καί ὀρθήν, κατά τό δυνατόν, ἐκτίμησιν τῶν ὑπό κρίσιν στοιχείων, διά μίαν συνολικὴν τῶν θεώρησιν καί ἀποτίμησιν ἐφέσεων καί ἰκανοτήτων, ζήλου καί ἐπιμονῆς προσπαθείας καί ἀποτελέσματος, τὰ ὁποῖα στενῶς συνδεόμενα μέ τήν τακτὴν καθημερινὴν ἐνασχόλησιν, ἀποτελοῦν τό εὐγενέστερον μέρος τῆς ἰσχυρῆς ἀντιμισθίας τῆς. Αἰσθάνομαι δέ πράγματι ἐξαιρετῶς εὐτυχῆς, διότι, τήν στιγμὴν αὐτήν, μοῦ δίδεται καί πάλιν ἡ εὐκαιρία νά τονίσω ὅτι, αἱ ἔξοχοι καί ἀνιδιοτελεῖς αὐταί ἱέραι τῆς ἀσυγκρίτου ἀνθρωπιστικῆς μυσταγωγίας, καθοδηγούμεναι ἀπὸ ὑψηλόφρονα ἀλτροῦστικόν ἰδεαλισμόν, ἐμπνεόμεναι ἀπὸ τό θεῖον καί ὑπερουράνιον ὄραμα τῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ πόνου καί τοῦ ἄγχους, ἐκέρδισαν, μέ τήν πολυσήμαντον αὐτήν προσφορᾶν τῶν, τήν εὐγνώμονα ἀναγνώρισίν μας καί καθιερώθησαν ἐπαξίως εἰς τήν συνείδησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Δι' ὅλα ταῦτα, ὀφείλω νά ἐξάρω ἀκριβοδικαίως τό κοινωνικόν ἔργον θερμῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, τό ἔργον τῆς ἀποτελεσματικῆς νοσηλευτικῆς φροντίδος, τό ἔργον τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης καί παρηγοριᾶς, τό πανελληνίως ἀνεγνωρισμένον καί ἀγαστόν ἔργον τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, τοῦ ὁποῖου ἡ δύναμις ἦτο, εἶναι καί πρέπει νά εἶναι πάντοτε, τό μέγα ρεῦμα τῆς λαϊκῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς ἀκαταλύτους αἰωνίας ἠθικᾶς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν ἄλλωστε τήν Θρησκείαν τῆς Ἀγάπης, τήν Θρησκείαν τοῦ Θεανθρώπου καί τήν ἰδικὴν μας εὐγνώμονα καί ἐγκωμιαστικὴν ἀναγνώρισιν διὰ πᾶν ἔργον εὐεργετοῦσης εὐποιΐας.

Σημειωθῆτω ἐνταῦθα, ὅτι τὰ Μέλη τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὥρισαν ὡς σκόπιμον ἡμέραν ἀπονομῆς τοῦ Βραβεῖου, ὡς καί τῶν ἐπαίνων διὰ τήν ἀδελφὴν Νοσοκόμον τήν 12ην Μαΐου 1985, ἑορτὴν τῆς Σαμαρείτιδος, ἀλλὰ καί Ἠμέραν Παγκοσμίου Ἐορτασμοῦ τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου.

Χθές, λοιπόν, τήν πρωΐαν – εὐδοκία καί ἐντολῆ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Σεραφεῖμ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εὐρίππου Κύριος κ. Βασίλειος, ἐτέλεσε κατανυκτικὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, εἰς τόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν Κατίγκως καί Γιώργη Χρ. Λαιμοῦ καί τῶν ψυχῶν τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι ἐδυσίασαν τήν ζωὴν των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἢ τήν ἀνήλωσαν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν πασχόντων.

Ἄς ἐπιτραποῦν, λοιπόν, εἰς ἐμέ ὀλίγας λέξεις ἀποτίσεως ἱερᾶς μνήμης καί τιμῆς πρὸς ἐκεῖνας τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται καθηγιασμέναι εἰς τὰ δωμάτα τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ναί, ἱερές ψυχές τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, κατέστητε ἄξιαί τῆς αἰωνίως καί εὐγνωμόνως ὀφειλετικῆς μνήμης σας. Ἐκρατήσατε πιστῶς τόν ὄρκον σας, τὰς παραδόσεις σας, τήν πίστιν σας, τόν ἐθνισμόν σας, τόν ἀνθρωπισμόν σας. Δέν σᾶς ἐλπισμονήσαμε, διότι εἴσθε δι' ἡμᾶς ἀνεκτίμητον σέβασμα, ἡ δυσία σας πηγὴ θλίψεως, ἀλλὰ καί προσάναμμα ὑπερηφανείας καί ἀνάβλυσις δυνάμεως. Ἐσεῖς, στέκεσθε ὄρδιες εἰς τό ἅγιον κατοικητήριον σας, φρουροί τοῦ ἀκοιμήτου φωτός τῆς μνήμης διὰ τὰς ἀπαραγράπτους καί καθαγιασμένας ἀρετάς τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, διότι καί ἐσεῖς, ἐπαναλαμβάνω, ἐσφυρηλατήσατε τόν στέρεον κρίκον τῆς πίστεως εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν καί τοῦ χρέους πρὸς τήν Ἑλλάδα καί τόν ἄνθρωπον. Ἐσεῖς ἔχετε γίνει μάρτυρες τῆς συνειδήσεώς μας, ἀκαταμάχητοι φύλακες τῆς μεγάλης παραδόσεως τοῦ τιμημένου Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, τῆς μεγάλης παραδόσεως τόσων καί τόσων Μεγάλων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, αἱ ὁποῖαι δέν παρέμειναν εἰς τήν ὀφειλέτιδα μνήμην μας ὀλιγώτερον δρυλικάί τῆς, τῷ ὄντι, Μεγάλῃς Florence Nightingale.

Ἱερές Ψυχές τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας,

Εἶδε ὁ Παντοδύναμος καί Πανάγαθος Ἄρχων τῆς Ἀγάπης καί τῆς Εἰρήνης νά εἰρηνεύσῃ τὰς ψυχὰς σας καί νά δικαιώσῃ τόν μόχθον καί τήν δυσίαν σας εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα.